

Retoft: Udvalget har mellem anden og tredje behandling afholdt et møde og indstiller lovforslaget til vedtagelse i den form, hvori det foreligger efter afstemningen ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om dybfrosne levnedsmidler m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 5437).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m. m.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 117) findes i tidenden sp. 5437).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sattes til forhandling.

Iver Poulsen: Vi burde vel være glade for det usædvanlig klare og bekræftende svar, som den højtærede indenrigsminister gav os ved dette lovforslags anden behandling på mit spørgsmål om, hvorvidt den veterinære levnedsmiddelkontrol ville bevare sin nuværende status med hensyn til butikstilsyn, der omtales i bemærkningerne til § 11 i det ministerielle udvalgs betænkning, men vi føler os ikke ganske overbevist om, at den højtærede indenrigsministers bekræftende svar kan holde. For ved at gøre indenrigsministeren til øverste ankeinstans i stedet for landbrugsministeren, som det sker i § 11, stk. 2, bortskærer man i virkeligheden sidste led i den møjsommeligt opbyggede levnedsmiddelkontrolkæde angående kød og kødvarer, og det er denne operation, vi anser for saglig forkert, fordi man

hermed placerer afgørelser og ansvar hos en ny instans, der mangler den indsigt og de erfaringer, man netop har i landbrugsministeriet, hvorunder hele den møjsommelige opbygning af vort nuværende kontrolsystem er sket.

Naturligvis vil de uafhængige gerne medvirke til en liberalisering af handelen, men den bør ikke ske på bekostning af de hygiejniske og sundhedsmæssige krav eller på bekostning af effektiviteten af de foranstaltninger, der skal sikre forbrugerne gode og sunde kødprodukter til en pris, der ikke fordyres unødigt ved opbygning af et nyt kontrolapparat på et område, hvor man allerede har et velanskrevet og anerkendt kontrolapparat.

Som det er blevet så stærkt understreget af de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti, vil dette lovforslags vedtagelse betyde, at vi får en af de skrappeste bemyndigelseslove, der nogen sinde har set dagens lys. Loven vil give den højtærede indenrigsminister mange og vidtgående bemyndigelser, og det finder de uafhængige urimeligt og uheldigt, for ministerbemyndigelser betyder, at folketingets betydning som lovgivende organ mere eller mindre reduceres, og det synes de uafhængige er forkert. Vi indrømmer, at ministerbemyndigelser i enkelte tilfælde kan være nødvendige, men i det foreliggende lovforslag er de bemyndigelser, der gives indenrigsministeren, efter vor opfattelse alt, alt for vidtgående og reducerer derfor folketingets betydning som lovgivende organ i alt for stor udstrækning, og også af den grund vil de uafhængige stemme imod lovforslaget.

Finansministeren (Poul Hansen): Da indenrigsministeren desværre er forhindret i at være til stede, kan jeg oplyse, at han har bemyndiget mig til at meddele, at for så vidt angår den første del af det ærede medlems bemærkninger i dag, som var forudset af indenrigsministeren, gør det ærede medlem sig unødige bekymringer. Der må herom henvises til det svar, indenrigsministeren allerede har givet.

Hvad det sidste angår, skal jeg ikke gøre bemærkninger til de betragtninger, det ærede medlem anstillede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til lov om dybfrosne levnedsmidler m. v.

vedtoges med 123 stemmer mod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m. m.

vedtoges med 123 stemmer mod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 122) findes i tidenden sp. 5447, udvalgets til lægsbetænkning i tillæg B. sp. 1117).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Peter Nielsen: Kort før vi sluttede udvalgsbehandlingen mellem første og anden behandling, altså før lovforslaget kom til anden behandling i det høje ting, fik vi en henvendelse fra de to fiskeriforeninger om at udvide mulighederne for fradrag af udgifterne til befordring mellem bopæl og arbejdsplads, således at f. eks. udgiften til weekendbesøg også ville falde ind under denne bestemmelse.

Det medførte et samråd mellem udvalget og finansministeren, og resultatet af dette samråd er altså ændringsforslag nr. 1, hvorefter de pågældende skatteydere kan få disse fradrag ved weekendbesøg. Det gælder selvfølgelig ikke alene fiskere, men alle, der arbejder langt væk fra deres bopæl.

Jeg anbefaler dette ændringsforslag, ligesom jeg anbefaler ændringsforslag nr. 2,

der kort og godt går ud på, at ligningsrådet fremdeles — som det hidtil har gjort — fastsætter kurserne på de unoterede aktier.

Foged: For mig at høre var det, som om der nærmest lå en hån i omtalen af den måde, hvorpå vi nu går til en udvidelse af muligheden for befodringsfradrag, idet det var, som om der i udtrykket „weekendbesøg“ lå noget i retning af, at disse besøg nærmest foretages som en forlystelse.

Jeg vil gerne til den ærede ordfører for socialdemokratiet sige, at der jo har været stærk tvivl om, hvorvidt loven ikke allerede omfattede netop det, vi nu her tydeliggør. Det, det drejer sig om, er, at visse skatteydere har skiftende arbejdssted, og at de altså bør fast ét sted i landet, men skal helt andre steder hen for at udføre deres arbejde, og de kan ikke flytte deres bopæl af hensyn til arbejdspladsen. Det vil derfor være rimeligt, at de må fradrage nødvendige udgifter, der er en følge af, at de har bopæl og arbejdsplads forskellige steder.

Under disse omstændigheder er det, vi finder det rimeligt, at alle borgere, uanset hvor de har arbejdsplads og bopæl, får disse fradragsrettigheder inden for bestemte grænser. Ministeren har foreslået at sætte beløbet op fra 1.500 kr. til 1.800 kr., men det viste sig, at visse grupper — sådan som man fortolkede loven — ville blive holdt udenfor, og blandt disse grupper var altså fiskerne. Fiskerne må ofte fiske fra fremmede fiskepladser; vi kan tage det eksempel, at østkystfiskere fisker fra vestkysthavne. Hvorfor skulle de så ikke have ret til at fradrage rejseudgifter til strengt nødvendige besøg på deres hjemegn, både når det drejer sig om køb af olie, salg af fisk o. s. v., i det hele taget disse nødvendige besøg, som alle andre foretager, der rejser til deres hjem fra arbejdspladsen? Selv om vi mente, dette faldt ind under lovens bestemmelser, fandt vi, når de ikke blev fortolket i den ånd, at det var rigtigt at ændre loven, således at også dette kom med. Det er det, ændringsforslaget drejer sig om. Vi er naturligvis tilfredse med, at dette nu kan vedtages i folketinget.

Vedrørende ændringsforslag nr. 2, der drejer sig om værdiansættelsen af aktier, kan vi tiltræde, at vi vender tilbage til den gamle ordning. Tilsyneladende er den